

[Gunhild Due.]

ikke noget om antallet af illegale aborter for de samme alderstrin. Der er altså en stor stigning fra fødsler hos 15-årige til fødsler hos 16-årige i det talmateriale, vi har, men må jeg ikke lige gøre mindretallet opmærksom på, at det stadig væk tager 9 måneder at få et barn, d. v. s. at hos en meget stor del af de fødende 16-årige er undfangelsen sket, medens de var 15, som fru Nathalie Lind da også har hittet ud af. Det vil jeg dog bede om at man erindrer sig, når man nu skal til at stemme. Man må jo også huske — og det har andre ordførere været inde på — at de unge i dag er langt før fysisk modne, end det har været tilfældet tidligere.

Der kan jo holdes lange og smukke og juridisk spidsfindinge taler om myndighedslovtolkning, forældreumyndiggørelse, om ansvar og moral. Jeg skal ikke blande mig i det kor, kun sige, som jeg også gjorde det under første behandling, at jeg finder det overordentlig umoralsk, at man godtager den økonomiske udbytning af de unge med hensyn til usaglig, beskidt og rå kioskliteratur, dårlige film m. v.; alt det forløjede bras om seksuelle emner, der kan tjenes penge på, må man gerne vælte ud over børnenes og de unges hoveder, men den saglige, sobre oplysning og vejledning om forebyggelse, der på baggrund af det samfund, vi lever i, er særlig nødvendig, den nægter man i moralens og jeg ved ikke hvads navn at give. Jeg kan simpelt hen ikke begribe det. Jeg er helt uenig med fru Ellen Strange Petersen i, at denne ændring skulle få flere til at løbe risikoen for at blive gravide. Tværtimod må man regne med, at lægerne jo netop kan oplyse de unge piger, der går til lægen; det vil sikkert stadig væk alt for få gøre, men de, der går til lægen, vil jo netop af ham få oplyst, at intet middel er 100 pct. sikkert. I dag får de unge deres viden på vidt forskellig og tilfældig måde, og mange er blevet gravide, fordi de er hoppet på en eller anden amnestuehistorie, som de har fået fortalt af lige så uvidende kammerater. Men det drejer sig jo ikke om moral og al den slags ting, det drejer sig simpelt hen om at forebygge, forebygge illegale aborter med alle deres ulykkelige følger, forebygge, at børn får en dårlig start i tilværelsen, forebygge, at

unge piger starter deres voksentilværelse på en måde, der kan medføre handicap for hele livet. Det drejer sig også om at give mødrehjælpen og forsorgshjemmene mulighed for at varetage de unge pigers tarv, så de ikke må sende dem hjælpeløse og uvidende ud i det moderne samfund. Gennemføres flertallets ændringsforslag, vil der ikke opstå kvalere i de hjem, hvor forholdet mellem forældre og børn er rigtigt og godt, hvor man kan snakke sammen om alle ting, dér vil det ingen problemer give. Ændringsforslaget betyder en hjælpeforanstaltning for de unge, som intet hjem har, for de unge, som ikke kan tale med deres forældre om seksuelle spørgsmål, og det er ikke mindst en forebyggende foranstaltning for de mange mindre veludrustede piger, som forsorgen kommer i kontakt med.

Til sidst vil jeg gerne sige, at dette ændringsforslag jo også er blevet en nødvendighed, fordi man i årevis har talt og talt om seksualoplysning, men bare ikke har fået de mange skønne taler og tanker ført ud i livet. Det må der jo stadig væk arbejdes på, det gælder først og fremmest obligatorisk seksualundervisning i skolen.

Jeg anbefaler altså flertallets ændringsforslag under nr. 5, hvormed man forsøger at hindre mange ulykkelige forhold både for kvinder og børn.

Iver Poulsen: Da jeg ikke har noget at føje til den grundige undervisning, vi har fået i dag, hvad angår seksualhygiejne og antikonceptionelle midler, kan jeg fatte mig nogenlunde i korthed og sige, at de uafhængiges gruppe kan stemme for ændringsforslagene nr. 1, 2, 3 og 4. Når vi kan stemme for ændringsforslagene nr. 1-4, er det, fordi de omhandler unge kvinder imellem 15 og 18 år, som har født, og som efter fødslen kan få en seksualhygiejnisk undervisning.

Men hvad angår ændringsforslagene nr. 5 og nr. 6, er de uafhængiges gruppe helt enig med det mindretal, som hverken kan stemme for det ene eller det andet. Vi mener ligesom mindretallet, at der her er tale om en begrænsning i forældres ansvar og myndighed over for deres umyndige børn, og det ansvar skal efter vor opfattelse ikke begrænses, men det skulle meget gerne styrkes. Jeg bemærkede, at fru Else-Merete Ross blandt meget andet sagde, at man oplevede til-